

Hans Bruinsma

26 april 1915-21 februari 2008

In uniform op een legerjeep in frontgebied

Een onafhankelijke en zelfstandige vrouw

Een vrouw die als vanzelfsprekend met eigen studie, werk, interesses, vrienden, haar zelfstandigheid en onafhankelijkheid heeft gehandhaafd

ook als echtgenote en als moeder.

Haar laatste overpeinzingen:

“Ik heb een heerlijk leven gehad en eigenlijk was ik nooit ziek; wel heb ik moeilijke perioden gekend, maar wie niet. Ik wil best nog een tijdje door”.

Jonge jaren

Ze ontwikkelt een sterk karakter door ervaringen in haar jeugd, pesten en uitsluiting. Ze laat zich niet aan de kant zetten en zorgt ervoor dat ze geaccepteerd wordt. Dan doet ze met alles mee en is een vrolijk, levenslustig meisje en soms zelfs een waaghals.

Thuis is er aandacht voor cultuur, muziek en zingen. Met moeder aan de piano en samen met vader toneelstukjes schrijven en regisseren.

Opleiding

Na het basisonderwijs vertrekt ze in 1927 naar Venray om het gymnasium te volgen in het katholieke meisjesinternaat bij de nonnen. Daar is het onderwijs en de culturele bagage genieten, maar de strikte dagindeling, de discipline, de controle en surveillance bevallen niet echt. Hans komt in opstand, is verschrikkelijk recalcitrant. De Grote Straf bestaat uit drie hele dagen in afzondering op een kamer. Ze leest veel, vooral Duitse, Franse en Engelse boeken en sluit ook vriendschappen. Gelukkig.

In 1933 na het eindexamen wordt het klassieke talen studeren in Nijmegen. Na drie jaar studie komt het besluit te stoppen om sociaal werk te doen: voor en met mensen werken.

Er breekt een tijd aan van veel banen en evenveel uitdagingen.

Werken als secretaresse, les geven en een baan op het distributiekantoor.

De oorlog en zijn nasleep

Als enige vrouw wordt zij assistent van de Nederlandse officier Pierson. Dat betekent in de oorlog werken op het manneneiland bij het militair gezag in de Betuwe en niet zonder gevaar in frontgebied rondrijden in een legerjeep en ook nog in uniform.

In april 1945 vertrekt ze met Pierson naar Enschede om daar samen met onder meer verzetsman Marsman het burgerbestuur op poten te zetten na de Bevrijding. Later volgt radiowerk bij Herrijzend Nederland. In 1948 is er een avontuur in Indië, in de vorm van een assistentschap bij Radio Djakarta in oprichting. Ook daar komt uiteindelijk sociaal werk bij.

Gezin en werk in Rhenen

In 1951 terug in Nederland en komt ze terecht als persoonlijk secretaresse van de schrijver Van Randwijk. De ontmoeting in 1954 met Wim Schut, kunstschilder uit Rhenen, geeft het leven een heel andere wending. Toch een gezin, toch kinderen, een leven in Rhenen in het huis op de

Herenstraat waar ze zich helemaal thuis voelt en het heerlijk heeft.

Na de eerste jaren alleen maar thuis te zijn geweest voor de kinderen, pakt ze de draad van het werkzame leven weer op en werkt als medisch secretaresse voor specialisten in het Juliana Ziekenhuis in Rhenen.

Bron: In memoriam Hans Schut